

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	\$6.00	\$2.50
Za pol leta	\$3.00	\$7.00
Za četr leta	\$1.50	\$3.50
Subscription Yearly \$6.00.		

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemski nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembni kraju naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališke naznani, da hitreje najde mošnjava.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: Chelsea 3878

ZAROTA PROTI SOVJETSKI UNIJI

Zdelo se je, kot da se je razpočila ogromna bomba, ko je sovjetska vlast obložila Francijo, Anglijo, Romunsko, Poljsko in Finsko, da so kovali zarote proti nji.

Pojavila se je kriza, podobna krizi meseca julija leta 1914.

Do vojne pa najbrž ne bo prišlo, kajti skoro po vsej Evropi vladala silna ekonomska depresija, ki bo v kali zadržala vsako veselje in željo po novih vojaških intervencijah.

Navzlie temu bo pa treba vse diplomatske izvežbanosti in modrosti, da se prepreči katastrofa.

Narod ne obtoži kar tajvendan svojega soseda zarote.

Zato mora imeti važne in tehtne vzroke in razloge.

Zarota proti državi ali narodu se zamore smatrati za zadosten vzrok vojne napovedi.

Rusija pa ni obdolžila svojih sosedov v splošnem, da so kovali zaroto proti nji, ampak je navedla imena onih, ki so baje načelovali tej zaroti.

Kot načelnika zarote je imenovala francoskega zunanjega ministra Brianda in angleškega državnika lorda Churchilla.

Diplomatski odnosi med Rusijo in omenjenimi narodi so bili že več mesecev zelo zrahljani, zdaj pa kaže, da bodo popolnoma prekinjeni.

Že meseca marca tekočega leta je reklo ruski zunanjemu minister Litvinov nekemu časniškemu poročevalcu, da so ruske oblasti prepričane, da nameravajo Francijo, Anglijo in razne druge evropske države napasti sovjetsko unijo ter da nameravajo poslati Romunsko ali pa Poljsko v ogenj po kostanj.

Napad na Rusijo naj bi se vsekakor prej zavrnjal, predno bi postala Rusija premočna.

Rusija uveljavlja svoj petletni ekonomske program.

Ko bo ta program zavrsen, in kot vse kaže, bo završen uspešno, bo Rusija v industrijskem in ekonomskem oziru tako močna, da bo zamogla ljubovati vsej Evropi.

Medtem je pa Rusija tudi ojačala svojo armado ter posvetila vso svojo pozornost zračnim silam.

Vsepovsod med Leningradom in Vladivostokom se vežbajo veliki oddelki vojaštva.

Rusija je sedaj v vseh ozirih bolj pripravljena na vojno kot je bila po sklenitvi brest-litovskega miru.

Vsa ta dejstva neizmerno bodejo v oči ruske sosede.

V sledetega najbrž ni sovjetska obdolžitev glede zarote iz trte izvita.

Uboj in poskušen samomor.

Iz Sarajeva poročajo o krvavem zločinu, ki je bil izvršen pred kramom. V hiši srbske pravolavne poslovnice v Feradiji je tudi trajala žago in začela trgovati z lesom. Ker je pa nastal v kupljiji z lesom splošen zastoj, sta imela velike izgube. Zato sta se često prepričali. Pretekle dne popoldne je prišel Gaon v trgovino in se začel s trgovcem prepričati, da ga je oseljal za 200,000 Din. Beseda je bila besed, med prepričom je Gaon ne nadomogo potegnil samokres in ustrelil Pejčića. Krogla je nešrečna zadeva v srcu in je bil takoj mrtev.

SAKSER STATE BANK
2 CORLENDT STREET
NEW YORK, N. Y.
posluje vsak delavnik od 8.30 dop. do 6. popoldne.

Za večjo udobnost svojih klijentov, vsak pondeljek do 7. ure zvečer.

Predstavljamo se vam brez izjem, in stare in stvarne domače banke.

STRAŠNA IGRA ZA ŽIVLJENJE IN SMRT

Te dni so našli nekje v Avstriji dnevnik poveljnika nekega bataljona 10. rusinskega pešpolka iz leta 1848, ki je bil nastanjen v Brucku, ob Muri. Iz tega dnevnika objavljamo naslednjo grozno zgodbijo:

V malem češkem mestecu Prachatici je bil nastanjen eskadron 2. huzarskega polka, v katerem so bili samo Mađari. Modra dunajska vlada je skrbela, da je od nekdaj — zlasti pa v revolucionarnem letu 1848 — za to, da je posiljala na Češko mađarske vojake, ki naj bi v slučaju potrebe poučili Čehi, kako je treba ljubiti avstrijsko domovino. Pri eskadronu so bili večinoma nemški oficirji, ki niso razumeli svojih vojakov. V Prachatici pa je bila asemiranah tudi več mađarskih dijakov, ki so bili v tajnih zvezdah revolucionarnimi elementi.

Tako se je zgodilo, da je lepega jutra — po velikem meščanskem plestu, s katerega so se vrnili oficirji pozno v noč, — odkorakal v polni opreme ves eskadron pod vodstvom nekega starega narednika iz mesta. Vojaki so bili že daleč, ko so se officirji prebudili. V mestu tedaj še ni bilo telegraфа. Pobegni huzarji so mogli nemoteno priti na Štajersko, od koder so hoteli v ogrski del države. Toda vojaška oblast je zvezdala za njihov pobeg in odredila, da jih morajo uloviti, na Štajerskem csredotočenje čete.

Imenovani rusinski bataljon v Brucku ob Muri je dobil nalog, da jim mora prepričiti prehod čez mejo. Huzarji utrjeni od pota in lačni, so premočili na nekem hribu pri Leobnu, kjer so jih založili zvesti avstrijski vojaki. Mnogo jih je bilo med bojem ustreljenih, ostale pa so z lahkote polovili. Drugo jutro so videli ljudi žalosten spred 132 huzarjev v raztrganih uniformah in z hrbitu zvezanimi rokami. Počeli o vjetju upornikov je prišlo na vojaško poveljstvo v Grudec 18. aprila — dva dni nato pa je bil v Brucku že vojaški avtor.

Pred začetkom obravnave je stopil pred poveljnika vojnega sodišča star narednik s sivo brado in rekel: — Gospod polkovnik! Usmilite se mojih tovarisev! Jaz sem jih zaprl. Samo mene je treba ustreliti.

To se bo tudi zgodilo, — je odgovoril avtor. — O milosti ni govorja.

Vojno sodišče se je zbral pod milim nebom. Obravnava je bila zelo kratica. Narednik in drugi podčincirji so bili obsojeni na smrt z

Franc Kiss je bil rešen. — toda

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih vseh navzočih.

Avtor je zmajeval z glavo in pozval oficirje na posvetovanje. Slednjih je avtor sporočil, da trinajst z ozirom na to, da število ni točno dejeno z deset, ne bo ustreljen.

Franc Kiss je bil rešen. — toda

izgubljen. Zbolel je od strahu pred smrtno in ni več ozdravljen.

Kar je sledilo po tem, je bilo nekaj grozrega. Na smrt obsojene so razdelili v tri skupine. In jih postavili pred pokopalisko zidovje. Trisalve so pretresle zrak in njih odmev je postal v srečih

POINCAREJEVI SPOMINI

Poincare je izdal spomine v posebni knjigi, ki se imenuje "V službi Francije". Doslej je izšlo pet zvezkov, ki obsegajo Poincarejeve spomine od leta 1911 do 1914. Iz teh spominov posnemamo par stakov, ki pričajo, kako napet je bil položaj zadnjih leta pred svetovno vojno.

AUSTRIJA IN NEMČIJA

Ali je bila Nemčija, v kateri je vladal militarizem, vsaj pripravljena zabraniti Avstriji igrati s sabljo svojega velikega zaveznika? Jules Cambon je nam povedal bas nasprotno. Nemčija se je sicer ne prestrelila jekla na Avstrijo, toda bila je vajena popuščati ji. Cutila je dobro, da je ogrožena z notranjim razpadom in izpodkovanjem, znotraj po zatiranih narodih, da ni sposobna reorganizirati se v liberalnem federalizmu in da ide v utrditi gospodarstva Madžarov in Nemcov krhko in umetno ravno. Videla je tudi dobro, da so finance dualistične monarhije vedno bolj padale pod težo novih izdatkov za vojsko, razumela je, da postaja Avstrija v trozvezzi brez in prislednik, pripravljen vedno ovrirati skupno delo in uganjati eks-travagance. Ker je pa šlo navzlic vsemu za habsburško državo, ki je odpirala skominan germanizma pot na vzhod, se Nemčija ni mogla in ni hotela ločiti od nje. Ni si upala niti zadržati je, ko se je emancipirala od njega varuštu. In vendar je pokazalo l. 1913 nastopanje Avstrije zdaj proti črni gori, zdaj proti Srbiji ali Grčiji, kako daleč je dvoglav monarhija razdražena in impulziva in kako je lahko vsak hip prisiljen iskati izhoda iz svojih notranjih homatij v zunanjih pustolovčinah.

POINCARE IN MSGR. BULIĆ

Pogosto se spominjam potovanja v Split in Solin, na katerem so mi mnogi odlični može zaupno povedali, kako težko prenašajo avstrijski jarem. Prišel sem v deželo, da bi videl razvaline Dioklecijanove palače. Posal sem vodil izkopin in konservatorju muzeja msgr. Buliću priporočilno pismo, katero mi je bil dal ranj jegov učeni kolega v prijatelj Charles Diehl. V Split sem pa prišel slučajno in nevede baš na praznik Franca Jožefa in msgr. Bulić, katerega je zadržala njegova uradna funkcija na uradni prostavi, mi je posal nekega gimnazijalnega profesorja v gala uniformi z naročilom, da mi bo čez nekaj ur docela na razpolago. Ko je prišel dotedni profesor k meni, mi je zaklical: "Gospod, vidite me v uniformi sinjina!" In msgr. Bulić sam je pozneje, ko se je rešil svojih obveznosti in me spremjal ljubezjnijo po Solinu, vpletal v najine dolge pomemke, med katerimi mi je dajal dragocena pogasnila o rimski nekropoli, o Porta Subura in Porta Caesarea, melanholične misli o neznamenem zasluženju Slovanov v Avstriji. Videl sem msgr. Bulića pozneje znova, ko je prišel l. 1919 in Pariz na mirovno konferenco branit zahteva Jugoslavije. Sicer pa nisem dvomil, ko sem se izprehal z njim v njegovi domovini, da se bo njegovo prorokovanje nekoč izpolnilo. Bil je prepričan, da bo smrt cesarja Franca Jožefa signal za osvobojevanje in neprestan je ponavljal: "Avstro-Ogrska pomeni v tej obliki žalitev volje narodov, človeške svobode, pravičnosti in zdrave pameti. Naj Evropa hoče ali noče, tako slabo organizirana država je osojenja na-skorajšnjo smrt."

In kadarkoli je Avstro-Ogrska l. 1913 napravila kako novo nerodnost, sem se spomnil beseđ msgr. Bulića. Francija je imela navzli temu interes držati ta star grad iz kart čim delj in izstrahu, da bi ga ne pretresli, smo se mu bližali vedno po prstih in zadržano sa-

PARIZ ZVE ZA SARAJEVSKI ATENTAT

Predsedoval sem 18. junija na Quai d' Orsay skupnemu obedu predstavnikov republikanskega provincialnega tiska in s prisrečno kollegialnostjo so me sprejeli za mimo. Popoldne so se vrstile velike konjske dirke v Longchampu. Po starci navadi sva se jih morala s sprogo udeležiti. Vreme je bilo krásno, ko sva se odpeljala med gostim špalirjem brezkrbne in veseli množice proti Longchampu. Nekaj ne bo dovolj ocenjena uslužba, ki jo stori sonce popularno-

sti poglavaru države. Na predsedniški tribuni sva se sestala s predsednikom obeh zbornic in z diplomatskim zborom. Za najine goste je bil pripravljen buffet. — Jasno nebo, naval gledalcev, eleganca toalet, krasota dirlališča v neizmernem okviru zelenja, vse je nam obetalo divno popoldne. Ne-kam raztreseno sem sledil z očmi iskrim konjem v diru, ko so mi ne-nadoma prinesli brzojavko Havasove agenture, ki je nas vse prese-netila. Zvedeli smo, da je bil voj-voda-prestolonaslednik Franc Ferdinand med posetom Sarajeva s svojo morganatično soprogo vojvodino Hohenberško smrtno ranjen. Nanj sta bila izvršena po vrsti dva atentata. Prvega je izvršil neki tipograf srbske narodnosti, toda avstrijski državljan po imenu Čabri-novič, ki je vrgel ročno bombo, pa je zadel samo mimočdo, drugi atentat je pa izvršil študent Princip, tudi avstrijski državljan, ki je večkrat ustrelil z browningskom skoro iz neposredne blizine nad nad-vojvodovo in vojvodino. Njega je zadel v glavo, njo pa v trebuh. Oba so prepeljali v konak in čez nekaj minut sta umrli.

Cepav to poročilo še ni bilo oficijelno, sem smatral za svojo dolžnost izročiti ga avstro-ogrskemu poslaniku grofu Štefenu, ki je sedel na tribuni blizu mene. Prebedel je, vstal in me prosil, naj mu dovolim vrnil se na poslanstvo, da počaka tam neposrednega po-ročila svoje vlade. Drugi poslaniki, obveščeni o dogodku, niso odšli in moral sem torej ostati med njimi do konca fekme. Govoril sem pa ves čas samo o tem umoru in po-čitnini homatijah, katere lahko povzroči. Eni so vpraševali, kaj bo s habsburško monarhijo, kajti o-troci nadgovorde in njegovo mor-ganatične žene so bili na zahtevo cesarja Franca Jožefa izključeni od nasledstva. Drugi so se vznemirili, da bo balkanski problem zno-va in mnogo ostreje sprožen. Ro-munski poslanik Jahovary je bil zelo zamišljen. Bal se je, da bi zločin ne dal Avstriji preuzele zaneti vojno.

PRI CARICI

Carica me prosi, naj sedem v njenem budoarju v naslanja tak-to, da si bova gledala iz oči v oči. Priporoveduje mi, da je car baš sprejem delegacijo rumunskej čas-nikov, ko sem stopil v vilo. Ostane temorej nekaj minut sam z ma-terijo in otroci. Je to res tista že-na, tista princesa Alice Hesenska, tista carica Aleksandra Feodora na o kateri kroži v Rusiji in drugod toliko čudnih govorov? Kar mi pri-povedujejo tu, potrjuje ono, kar mi je pravil v Parizu grof Gontaud-Biron. V carjevo rodbino je prišel ruski mužik, oženjen/rodbinski oče, nepisem. Imenuje se Grigorij Rasputin. To je pustolovec ali fa-natik, ki ima izredno moč spreob-ratiti ljudi v svojo vero. Ima ne-po-jmljiv vpliv na celo vrsto dam visoke aristokracije. Nekatere kar-nore za njim. Javno se pulijo za njegove svete polube in božanje. Vpričo vseh živi razuždano in škan-dalozno življenje. Toda v samem svetem synodu ima toliko prista-šev, kolikor nasprotnikov in mno-gi so prepričani, da izpoljuje bož-je poslanstvo. Nad carico je dobil eduvito oblast. Stoljpin ga je skušal odstraniti. Rasputin je pro-rovil: "Ta človek mi je hotel skodovati. To je zanj zelo žalostno. V duhu že vidim, da postane žr-tev svoje zmote." In Stoljpin je bil res umoren. Prestregel in izročil je menda carju pismo, v katerem je pisala carica Rasputinu: "Od-pocijmo se samo na tvojem srcu."

Ti Kokovčev je hotel zatreći ta usodni vpliv, pa si je sam zlomil vrat na njem. Paleolog, ki mi je priporovedal vse te podrobnosti, jih je zvedel deloma od velikega kneza Mihajloviča, deloma pa od velikega knezinja Vladimirove. Pri-pomnil je sicer, da ne verjam, da bi bila zakrivila zakonomornstvo. — Ljubi svojega moža in tudi on njo ljubici. Je dobra mati. Zaveda se svojih dolžnosti in pazi na svoje dostojanstvo. Ker je pa nevrastenična, a poleg tega ima premaknjeno ma-ternico in hudo srčno napako, je našla v tem podjetnem in robavem človeku nekakšnega tajnega tolaž-nika, s katerim ima, kakor pravijo dolge mistične pomemke.

Carica in njene hčerke niso nikoli dvomile, da gre res za izganjanje hudobnega duha in za božji blagoslov. Pred 14 dnevi je pa neka mlada dama sunila Rasputina z bodalcem na njegovem nočnem p-

Vi se ne morete zanesti na zimsko vreme za refrigeracijo

DASI JE ZAVLADALO ZIMSKO VREME, vi po-trebujete Električni Refrigerator—SEDAJ.

Morda je zunaj mrzlo, toda v vaši kuhinji je tople. Morda fopleje kakor poleti. Hrana se baš tako lahko pokvari. Vi sedaj potrebujete zaščite Električne Re-frigeracije z njeno avtomatično kontrolo za tempe-raturo.

Vi potrebujete sedaj njene udobnosti. Manj poti na trg — kupovati zamorete v večjih množinah, kajti hrana se dalje obrži, če je pravilno hlajena. Prištedi čas, ko ste najbolj zaposleni z zamišljanjem in pri-pravljanjem obedov vnaprej.

Ne boste to zimo brez Električnega Refrigerator-ja — če hočete

Varnost pred pokvarjenjem hrane Udobnost in pripravnost Cen enost

Kupiti zamorete Copeland, Frigidaire, General Electric, Kelvinator — na dolge plačilne obroke.

Oglejte si jih v naših prodajalnih. Poizvajte o našem lahkem plačilnem načrtu.

The New York Edison System

Melchor
President

THE NEW YORK EDISON COMPANY BROOKLYN EDISON COMPANY, INC.
THE UNITED ELECTRIC LIGHT AND POWER COMPANY
NEW YORK AND QUEENS ELECTRIC LIGHT AND POWER COMPANY
THE YONKERS ELECTRIC LIGHT AND POWER COMPANY

hodu. Bilo je rečeno, da je njegovo življenje v nevarnosti. Tik pred mo-jim prihodom se je pa razburjenje docelo poleglo. Je morda ta mužik umrl? So mar hoteli njegovo smrti carici utajiti? Ali je pa živ? In kam se skril, če je živ? Paleolog pravi, da nihče tega ne ve. Gotovo pa je bila carica obveščena, da je bil težko ranjen in da so umirajočega odnesli. In vendar je mirna, smehljiva in človek bi mislil, da živi samo za svojega moža in svoje otroke.

POZIV!
Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. — Uprava lista

SPLOŠNA ŠOLSKA OBVEZ-NOST V RUSIJI

V Moskvi so izdali naredbo, ki uvaja splošno šolsko obveznost za vso državo in sicer trenutno za vse otroke od 8. do 10. leta. Naredba se mora izvesti do konca 1931 leta. Po-znaje bodo pritegnili se otroki do 11. leta in po vsej prililiki tudi mladoletne do 15. leta.

Kjer nimajo posebnih šolskih zgradb, bodo v to svrhu porabili za-plenjene hiše kulakov.

POLICISTI S PERUTMI

Promocijnih stražnikov, naj si bodo se tako koristni in potreben, si ne predstavljamo baš kot angle, vendar bi nas zelo presenetilo, če bi

jim zrasla krila. Toda v Singapurju so takšni stražniki vsakdanja prikazani. Mestna uprava jih je opremila z novo uniformo, ki ima na hrbitu pritrjene peruti. S tem mestna uprava ni hoteli nalkovati nji-hove službe s službo angelov varu-hov in tudi jim ni dala peruti, da bi leteli, temveč jih je samo hotela clajšati delo. Tiste gibe, ki so jih prej počenjali zavojno urejevanja prometa z rokami, počenjajo sedaj s perutmi, ki jih gibljivo v vse smer-in in različno lego s pomočjo pre-prostega mehanizma. Ponoči so peruti tudi dobro vidne, ker so o-svetljene z nočnimi električnimi žarnicami, ki so v zvezi z baterijo v stražnikovi uniformi. Prvotno so znočno službo prepleškali peruti sa-mo s kričedimi barvami, a ker se to ni obneslo, so segli po žarnicah.

Nekoč mu reče, da bi poizkusila, da li bi se mogla v mislih pogovar-jati. Domenila sta se, da ga bo moj oče nekaj v mislih vprašal, ko ve-že na spri. Drugo jutro je očetu pri prvem srečanju natanko ponovil njegovo vprašanje, ki mu ga je bil ponoči zastavil v mislih.

Predalec bi zašel, aki bo nava-jal zlasti slučaje, ko se je izkazal izbornega javnovidca, da je zbu-ja v preprostem ljudstvu kar misti-čen strah.

Ker je ljudstvo in zaupanje na

njegovo čudežno moč in glede na

stevilno ozdravljenja bolnikov, ki

so iskali pri njem pomoči, kar dr-

lo k njemu, si je seveda nakopal

svoščasto takratnih zdravnikov,

ki so ga neprestano ovajali oblastu,

češ, da obrtno izvršuje mazaštvo,

kakor so oni imenovali njegovo de-

lovanje. Ker se povabilo sodišča,

naj pride k razpravi, ponovno ni

odzval, da je bil dan način orožnikom,

da ga s silo privedelo pred sodi-šče.

Orožnika, ki sta imela izvrši-

ti to načelo, sta se javila v župnišču in mu sporolila, kako in kaj.

Poprosil ju je, naj malo počakata,

da gre v svojo sobo in se pripravi na pot. Posedel ju je v družinski

sobi za mizo, kuharici je ukazal,

naj lima postreže z jedo in pijan-

co.

Drugi dan sta se vrnila orožnika

sama in s rotila, da ju ne spravi-

nihče več po tega presnetega "far-

ja". Priporovedala sta, da sta celo-

no do ranega jutra preseči slednji

čas.

Zvezek je bil zgodaj zjutraj iz svoje

zveze po pretrgane, ker se je po-

rašilo večje število mostov.

Mestu je zmanjšalo vrhnu vsega pitne vo-

de, ki je postala radi neurij čisto

neuzitna.

TUDI SLOVENCI SMO IMELI ČUDO-DELNEGA ZDRAVNIKA

Ko čitam v novinah poročila o se mi poberata! Počedila sta jo iz-župnišča kot polita psa! Pa ga pri-vedi, če ga moreš!

Stvar pred sodiščem pa je tekla dalje in prišla v definitivno fazo pred višje sodišče v Gracu. Žup-nišči je sklenil napraviti slednjekonec in se osebno udeležiti razprave. Napotil se je v Gradec, polskal znanca, ki je bil informiran o nje-govi pravdi, in ga poprosil, naj mu pokaže sodnike, ki so zlasti za-ze-ti proti njemu. Znanec mu je ozna-čil enega prisednika in pa držav-nega pravniku in mu je tudi po-kazal na večerni promemadi. Holmar je ostro pogledal in katego-rično izjavil, da je bil načeljega dne ne bo k razpravi. In res sta drugo jutro prišli njuni ženi vsi ob-panji povedati, da njunih mož ne bo, ker sta najbrže zblaznela. Le-žita v posteli, zatrjujejeta, da sta čisto zdrava, smejeta se in pre-pe-vata, vstati pa ne moreta in ne mora-ja. Ker sta ženi itak vedeli, kak-sna razprava je bila določena za ta dan, sta se obrnili na prisotnega župnika

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GREŠNI POLJUB

Avtomobil se je ustavil pri veliki tržnici.

Bilo je okrog ene ponoči. Princ je stopil iz vozila, naročil šoferju naj počaka in izginil v temni sedni ulici.

Bil je zares eleganten in tudi lep človek; čeprav mu je širok klobuk zakrival velik del obraza. Na oglu ulice du Cygne je opazil žensko senco.

Ali ne bi hoteli z nami večerjati? Za sto frankov, — je vprašal.

Ženska je odvrnila s porogljivim nasmehom:

Časi so slab... Samo bedak bi mogel odkloniti takšno ponudbo... Sprejemam. Ali je daleč do tja, kamor me hočete odpeljati?

Stanujem v predmestju. Tu blizu taka avtomobil.

Dobro, — je dejala.

Ko je sedla v vozilo poleg princa, je nadaljevala:

Priznati moram, da imam krasen avtomobil. A kakšna je prav za prav večerja, na katero me vabiš? Ali bodo tam umetniki? Podeba je, da nisi nikak lahkoživec.

Menda grem med snobe, ki bi radi nekaj videli in doživeli... Nu, meni je prav kakor bo... Čim hrupneže — tem boljše. Bo vsaj malo zabave!

Kakor ženska, ki dobro pozna življenje in družbo, ker je že vse preizkusila, je pogodila, zakaj so jo iskali... Princ, njegova žena in družba, ki se je zbirala pri njem, so sklenili poliskati dekle z ulice, da bi jim pripovedovala o svojem življenju. Takšne so često želje bočatov in blazirance.

Sedla je poleg princa, ki je mirno in dostojanstveno sedel na mehkom sedežu. Še nikoli ni videva tako lepega moškega. Vsa profinjenost, vsa aristokracija plavega rodu se je zdela posebljena v njem. Bil je šmal — skoro mladenič — imel je sveže rdeče ustenice in tako izrazit nos.

Tudi princ je motril dekle, ki je sedelo poleg njega. Zanimalo ga je njen življenje, ta obrt, ki jo je preizvirala, njen bledi, izširi obraz in nizko čelo s črnimi lasmi ter krvavordeče ustenice, ki so bile podobne veliki zevajoči rani. Spomnil se je na risbe slavnega umetnika, ki je slikal propale ženske. In zadele so mu je, da je moral biti ta obraz nekoč lep.

Vozilo se je ustavilo.

Princ je povabil dekle po stopnicah v viho in v predobi ji te celo pomagal sleči plašč. Skozi zaprta vrata se je slišalo smejanje razigrane družbe. Ko so se odprla vrata v salon, je dekle obstalo na prava.

**Ako so vaši živci
slabi ali tresoči**

Ako ste slabih, nervoznih, sitnih in državljivih, se hitro vzmetite, ne morete dobro spati, ali ste splošno žarprani, v slabem stanju, vzmetite Nuga-Tone, nekaj dini in pazite koliko močnejši in bolj energični se boste potenčili. Nuga-Tone naredi vse to za vas, ker on izsteti stropov, ki siha živčni sistem, zmanjšuje življenje, izpostavlja splošni zdravju, ter napravlja življenje v celoti.

Nuga-Tone je prinesel prenovljeno zdravje, večje moč, novo srečno življenje, milijone ljudem. Daje silo in mod, organizem in dejavo, labjajo appetit, pomaga prehrani, odpravi občutno in mehurno držanje, odpravi zastopico in zaledi telo z rdečo zdrobo krvijo.

Vi lahko dobite Nuga-Tone v vsemi lekarstvih. Ako vaš lekar naravnega nima v zalogi, recite mu, naj isto naroči za vas — Adv.

— tako ji je vdariла na oči svetloba in razkošnost zbrane družbe. Velikanski svečniki so metalni svetlobi na mizo, natrpano z izbranimi sadjem in dišečimi vini.

Za veliko mizo so sedeli trije gospodje in štiri dame.

Dame so bile lepe, gospodje, med njimi dva častnika, pa so bili razigrani.

Novodošleca so pozdravili s prijaznimi pogledi.

Princesa, nežna plavolaska, je bila vitka kakor stebelice in je dekletu ulice ponudila stol.

Začeli so jo izpraševati. Ona pa, ki ni bila vajena tako odlične družbe, je bila dolgo v zadregi. Dajala je nerodne odgovore na zastavljene vprašanja.

— Stanujem v predmestju. Tu blizu taka avtomobil.

— Dobro, — je dejala.

Ko je sedla v vozilo poleg princa, je nadaljevala:

— Priznati moram, da imam krasen avtomobil. A kakšna je prav za prav večerja, na katero me vabiš?

— Ali bodo tam umetniki? Podeba je, da nisi nikak lahkoživec.

Menda grem med snobe, ki bi radi nekaj videli in doživeli... Nu, meni je prav kakor bo... Čim hrupneže — tem boljše. Bo vsaj malo zabave!

Kakor ženska, ki dobro pozna življenje in družbo, ker je že vse preizkusila, je pogodila, zakaj so jo iskali... Princ, njegova žena in družba, ki se je zbirala pri njem, so sklenili poliskati dekle z ulice, da bi jim pripovedovala o svojem življenju. Takšne so često želje bočatov in blazirance.

Sedla je poleg princa, ki je mirno in dostojanstveno sedel na mehkom sedežu. Še nikoli ni videva tako lepega moškega. Vsa profinjenost, vsa aristokracija plavega rodu se je zdela posebljena v njem. Bil je šmal — skoro mladenič — imel je sveže rdeče ustenice in tako izrazit nos.

Tudi princ je motril dekle, ki je sedelo poleg njega. Zanimalo ga je njen življenje, ta obrt, ki jo je preizvirala, njen bledi, izširi obraz in nizko čelo s črnimi lasmi ter krvavordeče ustenice, ki so bile podobne veliki zevajoči rani. Spomnil se je na risbe slavnega umetnika, ki je slikal propale ženske. In zadele so mu je, da je moral biti ta obraz nekoč lep.

Vozilo se je ustavilo.

Princ je povabil dekle po stopnicah v viho in v predobi ji te celo pomagal sleči plašč. Skozi zaprta vrata se je slišalo smejanje razigrane družbe. Ko so se odprla vrata v salon, je dekle obstalo na prava.

Princ je posetnik Anton Melihen iz Vrhega pogrešil svojo ženo, 68-letno Ježo Melihen, ki je odšla na obisk v sosednjo vas Medvedje, kjer se je zadrževala do mraka in nato odšla domov. Spomina pa se je že dogodila nesreča, katero ni nihče slutil. Vse povpraševanje in iskanje je bilo zamenjano.

Slušnje so napotile moža, da jo je iskal ob potoku Mirno, ki je zaradi deževja precej narasel. Domnevali so, da se ji je moroda nesreča dogodila baš v trenutku, ko je imel namen prestopiti ozko in nezavarovan brev, pa il jo spodrsnilo in je pada v narastlo Mirno, kjer se je utopila. Truplo je narasla voda odnesla s seboj. Po dolgem iskanju se je mož vendar čez šest dni ponovno našel njen truplo nekako 5 km od kraja, kjer se je starka ponosrečila. Nesrečni primer je pripisal golemu naključju.

Zdaj se je zgodilo tisto nepričakovano.

Dekle je stopila k mizi, pri kateri so bili gostje še stope zbrani. Nasmejalna se je tako porogljivo in peklensko, da so vsi umolknili. Nato je raztrgala bankovce na drobne kosce in vrgla papirčke v zrak:

— Hvala za denar! Poživžam se na stotak! Maš sem vas pozabavala, povedala marsikaj... Kupili ste si senzacijo, ki vam jo je dalo moje pripovedovanje. Zdaj zahtevam slično senzacijo zase!

Vsi so stali kakor okameneli. — Ženske so bile blede, moški vzmeli mirjeni. Hoteli so poseči vmes, a nihče ni vedel, kako.

Dekle z ulice se je bilo medtem nalki divji makki pripravila na skok. Vrgla se je na princa in vzele njegovo glavo med svoje roke. Potem je pritisnila na njegove ustenice dolg, straten poljub. Bila je podoba kakor da mu hoče izpititi izsesati vso vročo križi z žil.

Princesa je preplašena zakrica. Morali so jo postreči, da ni omanhnila na tia.

Vsi so stali kakor okameneli. — Ženske so bile blede, moški vzmeli mirjeni. Hoteli so poseči vmes, a nihče ni vedel, kako.

— In zdaj, — je dejalo škodljivo dekle z ulice, — sem poplaca.

— Več ne zahtevam od vas!

Obrniva se k princesi, je prisustvovala:

— Nasilita sem se na njegovih ustenicah do besnosti! Navzicle velikemu bogastvu ne boste nikoli ne ti se on pozabili na ta gresni poljub!

Nato je stekla skozi vrata. Skozi polodprtih dveri pa je odmeval njen hudobni, peklenski in škodoželnji smeh.

TRACIČNA SMRT

STARKE

Pred dnevi je posestnik Anton Melihen iz Vrhega pogrešil svojo ženo, 68-letno Ježo Melihen, ki je odšla na obisk v sosednjo vas Medvedje, kjer se je zadrževala do mraka in nato odšla domov. Spomina pa se je že dogodila nesreča, katero ni nihče slutil. Vse povpraševanje in iskanje je bilo zamenjano.

Slušnje so napotile moža, da jo je iskal ob potoku Mirno, ki je zaradi deževja precej narasel. Domnevali so, da se ji je moroda nesreča dogodila baš v trenutku, ko je imel namen prestopiti ozko in nezavarovan brev, pa il jo spodrsnilo in je pada v narastlo Mirno, kjer se je utopila. Truplo je narasla voda odnesla s seboj. Po dolgem iskanju se je mož vendar čez šest dni ponovno našel njen truplo nekako 5 km od kraja, kjer se je starka ponosrečila. Nesrečni primer je pripisal golemu naključju.

BLAZNIKOVE PRATIKE za leto 1931 CENA 20 CENTOV

SLOVENSKO AMERIKANSKI KOLEDAR za leto 1931

BO V KRATKEM GOTOV

Letos bo posebno zanimiv

CENA 50 CENTOV

ZASTOPNIKE prosimo, naj takoj javite, koliko Pratik in Koledarjev potrebujejo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18 STREET
NEW YORK, N. Y.

Prepričajte se!

... in tukaj ni nadomestkov

★ one zadovoljujejo
— zato je to
Chesterfield
ENA bo vedno prednjacila

© 1930, LIGGETT & MYERS TOBACCO CO.

VODITELJ "HEIMWEHRA"

Razmere v vodstvu Heimwehra so bile pred imenovanjem kneza Starhemberga zelo sihe. Med glavnimi voditeljem dr. Steidlovim in dr. Pfrimerjem je prišlo do ostrih sporov zaradi različnega naziranja v raznih notranjih in zunanjih političnih vprašanjih. V notranjih predvsem zaradi nepopustljivosti cenzurivnosti dr. Steidla proti vladnemu zveznemu kancelarju dr. Schobru in zaradi njegove poslušnosti napram vodstvu krščansko-socijalne stranke, katerec poslanec je Steidel že dolgo leta, v zunanje-političnih pa zaradi odpora proti polzikom dr. Pfrimerja, da bi speljal Heimwehr v Italofilske vode, v katerih se potekajo prav dobrski koroški in Štajerski heimwehrinci.

Posledice teh sporov v vodstvu so se pokazale kmalu tudi v organizaciji sami, ki ja zašla v zastoj, kar pomena pri sličnih pokretih, že tudi prvi korak z nazadovanju. Zaradi tega je nastopal proti obema sestrinima voditeljem mladi vodja izbornih organiziranih spodnještajerskih heimwehrincov, knez Starhemberg, ki si je znal pridobiti v razmerom kratkem času veliko avtoriteto v najširših slojih heimwehrskoga pokreta. V besednjem dobo, ki ga je vodil s podporo raznih drugih odličnih članov organizacije, je docela porazil oba protivnike ter ju z enim udarcem odstranil s pozornice. Prizanašal ni niti enemu niti drugemu. Podvrgel je ostri kritiki vso taktiko vodstva, kateremu je predvsem očital nejasnost in vrednost napram Italiji, s katero po njegovem mnenju ni mogoče sklepati nikakih zvez, dokler ni rešeno vprašanje Južne Tirolske. Zamerjal pa je vodstvu tudi poizkuse, da bi izpremenilo Heimwehr v gardo krščansko-socijalne stranke, ki njegovo nepopustljivo borbo proti dr. Schobru. Po njegovem mnenju bi moral vodstvo Heimwehra kovati politični kapital baš z Schobrovim politikom, zlasti še iz njegove ustavne reforme.

Nastop mladega kneza je zapustil globok odmev med ostalimi voditelji Heimwehra, ki so želeli predvsem ohraniti udarno silo Heimwehra in se še niso želeli obvezati do nobene politične stranke. To je tudi razumljivo, če pomislimo, da tvorijo večino ostalih vodil Heimwehra bivši cesarski generali in visji častniki, ki imajo predvsem svoje veselje nad Heimwehom kot specifično vojsko organizacijo. Ti može so bili po-

pa zelo ambiciozna, temveč tudi enako energična dama, ki vladava v svoji rodini docela absolutistično. Zejd je znamenita mladjenica Ernst, da se je pred leti pomečal med nemške Hitlerjeve, ki jih kaže zvezsta privrženka Habsburžanov prav nič ne mara. Sin je moral svoje sklepe s Hitlerjem kmalu zopet prekriti.

Toda baš Starhembergove nekdajne zveze s Hitlerjem so bile glavni povod za njegov izredno karijeri, ki po ambicioznosti ne zaostaja za materje in bi se stegnili prehititi ostreli materinega in s tem tudi Seiplovega vpliva. Situacija je postala kritična po volumnem uspehu Hitlerjevev. Zgledi vlečenje. Utegnili bi zapeljati tudi heimwehrice, da bi nastopili pri volilnih vodstvah samostojno. To bi bilo v prvi vrsti na račun Seiplove stranke, zato je bilo treba ogenj zadušiti še pravočasno.

Iz teh razlogov sta Seipel in Vauquin izvzala vladno križo in razpustili parlament, s pomočjo kneginje Starhemberg pa pritisnila na kneza Ernsta, da se je v nasprotju s svojimi prejšnjimi nazivi priključil oni skupini heimwehrskemu vodstvu, ki je zahtevala čim tesnejše sodelovanje s krščansko-socijalisti. Tako so prisili heimwehrice, da bi nastopili pri volilnih vodstvah samostojno. To bi bilo v prvi vrsti na račun Seiplove stranke, zato je bilo treba ogenj zadušiti še pravočasno.

Rojak star 37 let se želi seznaniti z rojakino 30 do 35 let staro, ki se noče civilno poročiti. — Pišite na:

STEVIVO SLEPCEV

Nemški profesor Erdi je izračunal, da je na svetu 2.390.000 slepcev, to se pravi 136.3 teh nesrečnikov na vsakih 100.000 ljudi. Seveda se to povrečno število v posameznih deželah znači spreminjanje in znača, na pr. v Egiptu 1

Čarovniško zlato.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

5 (Nadaljevanje.)

— Ali sem predolg izostala? Ali me je klical stari oče? — je vprašala Juta hitro.

— Ne, bala sem se le, da se je kontesa izgubila! Gozd je zelo gost in brez spremstva naj kontesa nikdar več ne odide na prost, — je nadaljevala skrbna ženica.

— Ali starega očeta še vedno ni?

— On ni še zapustil svoje sobe. Ali hočete čaj, kontesa?

Juta je dabilo tekmo izprehoda velik tek.

Gospa Volgemut ji je takoj postregla.

Na verando je pripravila zelo udoben kotiček. Ko je sedla, ji je poslana star ženica blazino pod hrbel Juta pa se ji je smehljala.

— Vi me razvajate, moja draga gospa!

— Dragi Bog, — ce bi le videli, kako z veseljem vam strežem. Bilo mi je pri duši, kot da je izšlo solnce, to se dosegel semkaj, draga kontesa! Sedaj bo boljše tudi za gospočko!

Juta je zrila v kraso zgodnjega poletja.

— Kako krasno je tukaj! — je vzliknila.

— To je res eden najlepših prostorov. Grof Hans-Georg, vaš oče, je najraje sedel tukaj, ko ni bil več združ ter ni mogel hoditi po gozdnu! Sedaj bo boljše tudi za gospočko!

Juta je zrila v kraso zgodnjega poletja.

— Bilo je v resnici zelo žalostno, kontesa. Ce ga je človek poznal prej, ko je bil še vesel ter zdrav ter ga videl pozneje, ko gu je nesreča vsega izpremenila, bi se zjokal!

Juta si je podprla glavo ter zrila staro ženico.

— Kako, da se je tako izpremenil? Kakšna nesreča se je pripetila pravzaprav? Jaz ne vem ničesar o tem!

Jeta Volgemut je bila v zadregi.

Naenkrat si je namreč drznila na prepovedano polje.

Vedela je sicer dosti o tem usodepolnih dneh ter vрjela povestim, ki so krožile med služabniki. O tem pa ni smela govoriti mladi gospodini. Vsled tega je globoko vzduhnila ter rekla:

— Mi vemo le, da se je ponesrečil grof Hans-Georg pri izletu z grofico Gvedelinou.

Zdrava sta odpotovala in par tednov pozneje je prišlo žalostno sporočilo. Videle sem starega grofa, kako je odprl brzjavko ter omahnili nazaj smrtno bled. Takrat je bil še zelo ponosen ter krepak možuk. Stolla sem poleg, da mu pomagam, ker sem se bala, da bo omahnili. On pa se je zopomogel ter zahteval z surovim glasom Seidelmanu. Eno uro pozneje pa je odpotoval. Ni trajalo dolgo, ko smo zopet videli oba gospoda, — a grofa Hans-Georga nismo mogli več spoznati!

— In moja mati? — je vprašala Juta hitro.

Gospa Volgemut je sledila v drugo smer, ko je odgovorila:

— Grofice Gvedelinou nismo videli več, — umrla je tam dol, na jugu...

— Umrla, — tako mlada in lepa! — je vprašala Juta žalostno.

— Da, lepa je bila grofica Gvedelinou s svojimi zlatimi lasmi ter belo, nežno kožo!

— Moj oče jo je gotovo zelo objokoval!

— To je pač mogoče, a od onega časa ga nismo več videli smerati sa.

— In jaz sem šla takoj, po očetovi smrti v penzionat?

— Ne dolgo zatem. Preveč začlostno je bilo v Ravenau in otrok potrebuje solnčnega svita ter vesele okolice.

Nekaj časa je postal vse tiko.

Gospa Volgemut je hotela že oditi, ko je Juta naenkrat rekla:

— Ali ni v gradu nikakih slik mojih starisev?

— Portret grofa Hans-Georga visi v delovni senci gospoda grofa. Ista slika vidi tudi v galeriji pradedov. Predstavlja ga, ko je bil še vesel ter zdrav. O mrtvi grofici Gvedelinou pa ni nikake slike. Naslikali naj bi jo pozneje za galerijo.

— Ali mi hočete pokazati galerijo?

— Kontesa je treba le ukazati. Ali hočete takoj?

— Prosim.

Juta se je dvignila ter odšla po stopnicah. Par trenutkov pozneje je že stala pred sliko svojega očeta.

Dolgo časa je gledala v solnčni, blesteči obraz očeta in srce jo je bojelo.

Obraz ji je bil tuj.

Tako ni izgledal njen oče, ko se je ljubezljivo sklonil nad njeno po-steljico ter ji rekel z žalostnim glasom:

— Moja uboga, mala Juta!

Obrnila se je prot.

— Poznejše slike mojega očeta ni?

— Ne, kontesa!

Juta je pogledala sliko grofice Ulrike ter stopila presenečena nazaj.

— Kdo je ta?

— Grofica Ulrika vaša stara mati.

— Meni se zdi, da sem ji zelo podobna!

— Nato sem postala pozorna tudi jaz!

Juta si je ogledala dobrohotni ter fini obraz ženske. Nato je odšla počasi skozi galerijo.

Sempatam je obstala pred kako sliko ter prosila podrobnejše informacije.

Tudi pred sliko nesrečne Katarine Šarlotje je obstala.

Skoro nekote je iztegnila roko proti nji.

— Kontesa naj ne gleci predolgo te slike. Pravijo, da je prinesla Kataro na Šarloto nezrečo hiši Ravenauovih. Nekateri ljudje pravijo celo, da so jo srečali.

Juta se je razmehnila.

— Torej imata tudi grajski sirah? O tem mi morate vse povedati, kar vam je znanega.

Jeta Volgemut je pričela pripovedovati.

Juta je zanimaljam poslušala ter gledala neprestano v obraz ter ēme oči Šarlotje.

Hladen zrak je naenkrat potegnil skozi galerijo.

Juto je prilelo zebsti in vrnila se je v svojo sobo.

Nekoško pa jo je bilo vendar strah, čeprav je domnevала, da je popoloma prsta vsakega praznoverja.

Zvečer je bila miza prva tako bogato in krasno obložena kot opolone.

Juta je ospazila, da je pogrnjeno za dva.

Z vprašljivim pogledom je pogledala na Seidelmanu, ki jo je takoj razumel.

— Gospod grof bo zavžil večerjo v družbi kontese, — je sporočil celiminalno.

Takoj nato so se odprla visoka vrata, in vstopil je grof.

Skrbno je bil oblečen ter je dal Seidelmanu miglaj naj začasno odstrani služabnike.

Juta je stala utripajočega srca za svojim stolom.

Ravenau, zelo blelo ter prepaden, je stopil k nji ter ji zrli ginjen v njen lepi, deklinski obraz.

(Dalje pri nadaljnjem.)

SEDAJ LAHKO KUPITE TO GLASO-VITO TONIKO ZA SAMO 50 CENTOV

Značilna novost! Sedaj zamorete plačati samo 50 centov za to slovito želiščno toniko, ki oprošča želodčnih neredov.

bolezni na jetrih, zaprtja in splošne oslabecnosti. Da razsirimo krog trinerejevega Vina, Razume se, da lahko tudi v bodoče kupite veliko, ekonomsko velikosti, družinsko steklenico za isto redno ceno \$1.25.

Toda ta 50c velikost vam omogoči, da poskusite to izbravo zdravilo po nizki ceni.

Nikar ne trpti vsled želodčnih neredov, srčne upale, slabosti ali zaprta! Ne jemljite cennih pilul, ko vam je potrebno olajšanje prebave! Ne postajajte nervozni, slabotni in vedno utrujeni! Znamenita tonika za stari živilske svrhe telesnega sistema, želodec, jetra, mehur in prebave, odstranjuje bolečine ter lahko očisti ves telesni sistem, pomaga prebavi ter da novo voljo in eneržijo.

Trinerejevo Grenko Vino sestoji iz Buckthorn, Cassara, Sladkega ekstraka in Californijskega vina — vse je ekstrakt zdravstvenih želišč. Na tisoč ljudi pravi, da daje izbravo pomoč.

BREZPLAČNI DESETDNEVNI DOKAZ

Napravite ta poskus na naš riziko. Kupite steklenico Trinerejevega Grenkega Vina. Pijte ga po navodilih na steklenici deset dni. Če se potem ne čutite boljšega v vsakem pogledu, vrnite, kar vam je ostalo, vasesmu lekarnarju in on vam bo vrnil denar. Hitite in začnite s tem značilnim poskusom danes.

Triner's Bitter Wine

RUMENI INDIJANI

Doslej so bili znani Indijanci kot redkečkozi. Tu pa tam so odkrili bele Indijance, ki niso nič druga, nego podivljani beločkozi, pregnani v gore v večnih vojnah preteklosti. Tudi črne Indijance so že našli, ti pa so zopet le mesanci z ubegljimi črnnimi sužnji. Zdaj pa je ameriški učenjak dr. Herbert Dickey odkril rumene Indijance, ki so narodni prebivalci v Južni Ameriki. Dickey se je pravkar vrnil s šestmesečnega potovanja po potrebu Orinoka. Podrl je do samih izvirov letelotka, že sel na pot s svojo ženo, s fotografom in s pilotom, ki je vodil motorni čoln. Vso svojo pot je napravil po vodi, kjer je prevozel več kot 2000 kilometrov. Potovanje je napravil po nalogu ameriškega indijanskega muzeja in se je vrnil z obilnim plenom. Nariral je karte neznanih pokrajini ob gornjem Orinoku in prinesel s seboj mnogo vrst neznanih živali in rastlin. Za najvažnejši del svojega potovanja smatra Dickey bivanje pri indijanskem plemenu Kvarahibo. Že prej je imel o njih počitve, da so beli polni proti temu dobremu in ljubezničnemu ljudstvu. Zolti Indijanci so Dickeyju povedali, da nekoliko dalje od njih v narančnosti res bivajo beli Indijanci, ki jih bo učenjak obiskal prihodnje leto.

BREZPLAČNI POUK

BOARD OF EDUCATION budi brezplačen pouk, ki se žele naučiti angleški in hčoče postati državljan Združenih držav. Oganizacija se pojasnila v ljudski šoli št. 127 East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. soba št. 308, ali pa v pondeljek in sredo ob 2. do 5. seba 413.

DOKAJ VEMO o mojem bratu LOUIS PUŠNAR, rojen 1891, občina Ajba, župnija Srednja vas pri Gorici, Primorsko. Leta 1914 je bil v Indianapolis, Ind., pozneje je ne vem nič več o njem. Prosim, da mi sporoč, če kdo kaj ve, da mi sporoč, če pa sam čita ta poziv, ga prosim, da se mi javi. Frances Stebar, Box 28, Oakville, N. Y.

BREZPLAČNI POUK

Ambridge, Frank Janis. Bessemer, Mary Hribar Braddock, J. A. Germ. Broughton, Anton Ivacev. Claridge, A. Yerina Conemaugh, J. Brezovec. V. Rovanek. Crafton, Fr. Machek. Export, G. Previd. Louis Jupančič. A. Skerl. Farrell, Jerry Okorn. Forest City, Math. Kamin. Greensburg, Frank Novak Homer City in okolico, Frank Fenzach. Irwin, Mike Paushek. Johnstown, John Polanc, Martin Koroshetz.

Krayn, Ant. Taušek. Luzerne, Frank Balloch. Manor, Fr. Demhar. Meadow Landa, J. Koprišek Midway, John Žust. Moon Run, Fr. Podmilšek Pittsburgh, 2. Čakse, Vinc. A. Šn. U. Jakobich. J. Pogačar. Presto, F. B. Demhar. Reading, J. Pendre. Steelton, A. Hren. Unity Sta. in okolico, J. Skerl. Pr. Schifrer. West Newton, Joseph Jovan Wilcock, J. Peterrel.

UTAH Helper, Fr. Krebs.

WEST VIRGINIA Williams River, Anto. Švet.

WISCONSIN Milwaukee, Joseph Tračnik Jr. Joe Koren. Sheboygan, John Zorman.

WEST ALLIS: Frank Skok.

WYOMING Rock Springs, Louis Tischer. Diamondville, F. Lambert.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejemate, je ravvidno, kdaj Vam je naročnina pedla. Na koncu toraj, da se Vas opominja, temveč obnovite naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledičih naših nastopalkov.

CALIFORNIA

Fontana, A. Hochvar

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO

Denver, J. Schutte

Pueblo, Peter Culig, A. Bartič.

Salida, Louis Costello.

Walsenburg, M. J. Bayuk.

INDIANA

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS

Aurora, J. Verbich</